तत्र 'श्रपश्यच् च पुरुषं युवानं विग्नम् श्रागतं निवर्तयत्तं जननीं का पुत्र 'इति विराविणीं । 178 श्रपरेणा परित्यक्तं भेटेन 'इव 'श्रनुयायिना पुरुषेणा पृष्ट्रक्तुं प्रापय्य 'एकं शिलातत्तं । 179 कम् वम्, किम् ईक्से, किं च माता व्यां शोचित 'इति तं स पप्रक् ततः सो प्रि तस्मै वृत्तात्तम् श्रव्रवीत् । 180

पुरा कश्यपभार्ये दे कहूम् च विनता तथा मिथःकथाप्रसङ्गेन विवादं किल चक्रतुः । ¹⁸¹ श्राचा श्यामान् रवेर् श्रश्चान् श्रवादीद् श्रपरा सितान्, म्रन्योन्यदासभावं च पणम् म्र**त्र बबन्धतुः ।** 182 ततो जयार्थिनी कडूः स्वैरं नागैर निज्ञात्मजैः विषपूत्कारेमलिनान् अर्कस्य अश्वान् अकार्यत् । 183 तादृशांश्र् च 'उपदृश्यं 'रृतान् विनतां इद्मना जितां दासीचकार, कष्टा व्हि स्त्रीणाम् स्रन्यासिक्षुता । 184 तर् बुड्वा 'स्रागत्य विनतातनयो गरुउस् तरा सान्वेन मात्रु रासवमुक्तिं कद्रम् श्रयाचत । 185 ततः कद्रूमुता नागा विचिन्त्य 'एवं तम् श्रब्रुवन्, भो वैनतेय चीराब्धिः प्रारुखो मिषतुं सुरैः । 186 ततः सुधां समाॡत्य प्रतिवस्तु प्रयक् नः, मातरं स्वीकुरुष्ठ 'श्रय, भवान् हि बलिनां वरः । 187